

॥ ७ ॥ ८ ॥ समासदन्त्रतिगतवंतः ॥ ९ ॥ १० ॥ न्यवर्ततभयेभ्योनिवृत्ताः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
 द्रोणं द्रोणमिति त्येकेमाद्रोणमिति चापरे ॥ कुरुणां पाण्डवानां च द्रोणघ्नतमवर्त्तत ॥ ७ ॥ यं यं प्रमथते द्रोणः पंचालानां रथव्रजं ॥ तत्र तत्र तु पांचाल्यो धृष्टद्युम्नो भ्यव
 र्त्तत ॥ ८ ॥ तथा भागविपर्यासैः संग्रामे भैरवे सति ॥ वीराः समासदन्वीरान् कुर्वतो भैरवं रवं ॥ ९ ॥ अकंपनीयाः शत्रूणां भूवुस्तत्र पाण्डवाः ॥ अकंपयन्ननीका
 निस्मरंतः क्लेशमात्मनः ॥ १० ॥ ते त्वमर्षवशं प्राप्ताहीमंतः सत्वचोदिताः ॥ त्यक्त्वा प्राणान्यवर्त्तत घ्नंतो द्रोणं महाहवे ॥ ११ ॥ अयसामिव संपातः शिलानामिव
 चाभवत् ॥ दीव्यतां तु मुले युद्धे प्राणैरमिततेजसां ॥ १२ ॥ न तु स्मरंति संग्राममपि वृद्धास्तथा विधं ॥ दृष्टपूर्वं महाराज श्रुतपूर्वमथापि वा ॥ १३ ॥ प्राकंपते वपृथि
 वी तस्मिन् वीरावसादने ॥ निवर्त्तता बलौघेन महता भारपीडिता ॥ १४ ॥ घूर्णतोऽपि बलौघस्य दिवं स्तब्ध्वेव निःस्वनः ॥ अजातशत्रोस्तस्मै न्यमाविवेश सुभैरवः
 ॥ १५ ॥ समासाद्य तु पाण्डूनामनीकानि सहस्रशः ॥ द्रोणेन चरता संख्ये प्रभग्नानि शितैः शरैः ॥ १६ ॥ तेषु प्रमथ्यमानेषु द्रोणेनाद्भुतकर्मणा ॥ पर्यवारयदासा
 द्य द्रोणं सेनापतिः स्वयं ॥ १७ ॥ तदद्भुतमभूद्युद्धं द्रोणपांचालयोस्तथा ॥ नैव तस्योपमा काचिदिति मे निश्चितामतिः ॥ १८ ॥ ततो नीलोऽनलप्रख्यो ददाह कुरुवा
 हिनीं ॥ शरस्फुलिंगश्चापार्चिर्दहन् कक्षमिवानलः ॥ १९ ॥ तंदहतमनीकानि द्रोणपुत्रः प्रतापवान् ॥ पूर्वाभिभाषी सुश्लक्ष्णं स्मयमानो भ्यभाषत ॥ २० ॥ नील
 किंबहुभिर्दग्धैस्तव योधैः शरार्चिषा ॥ मयैकेन हियुध्यस्व क्रुद्धः प्रहरचाशु मां ॥ २१ ॥ तं पद्मनिकराकारं पद्मपत्रनिभेक्षणं ॥ व्याकोशपद्माभमुखो नीलो वि
 व्याध सायकैः ॥ २२ ॥ तेनापि विद्धः सहसा द्रौणिभैः शितैस्त्रिभिः ॥ धनुर्ध्वजं च च्छत्रं च द्विषतः सन्यकृतत ॥ २३ ॥ सप्पुतः स्यंदनात्तस्मान्नीलश्चर्मवरासिभृ
 त् ॥ द्रौणायने शिरःकायाद्धर्तुमैच्छत् पतत्रिवत् ॥ २४ ॥ तस्योन्नतां संसुन संशिरःकायात्सकुण्डलं ॥ भलेनापाहर द्रौणिः स्मयमान इवानघ ॥ २५ ॥ संपूर्णचंद्रा
 भमुखः पद्मपत्रनिभेक्षणः ॥ प्रांशुरुत्पलपत्राभो निहतो न्यपतद्भुवि ॥ २६ ॥ ततः प्रविव्यथे सेनापाण्डवीभृशमाकुला ॥ आचार्यपुत्रेण हते नीले ज्वलिततेजसि
 ॥ २७ ॥ अचिंतयंश्च ते सर्वे पाण्डवानां महारथाः ॥ कथं नो वासविस्त्रायाच्छत्रुभ्य इति मारिष ॥ २८ ॥ दक्षिणेन तु सेनायाः कुरुते कदनं बली ॥ संशप्तकावशेषस्य
 नारायणबलस्य च ॥ २९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशप्तकवधपर्वणि नीलवधे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच
 प्रतिघातं तु सैन्यस्य नामृष्यतटकोदरः ॥ सोभ्याह न दुरुषं पृथ्याकर्णं च दशभिः शरैः ॥ १ ॥

इति द्रोणपर्वणि टीकायां एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ प्रतिघातमिति ॥ १ ॥